

ויצא יעקב מארץ מולדתו ללכת לחרן

ישר שם עקבותיו לבית לבן

צוה עשו את אליפז בנו שיביא לו ראש הקרבן

את דודו מצא ולקח ממונו ונשאר לו מקלו עם כיס ריקן

ונזכר שלא התפלל במקום שהתפללו אבותיו

ישא רגליו לחזור להר המוריה וחזר לשם להתחנן לאלוקיו

צאת הכוכבים הקדים לו ולתקן תפילת ערבית חגר מתניו

אחר כך נטל שנים עשר אבנים וישם מראשותיו

וה' עומד עליו ומדבר עמו

יורדים מלאכי חוץ לארץ בסולם משמים ללוותו ולשמרו

צבאיו מלאכי ארץ ישראל עלו בסולם למרום להמתין לחזרתו

אמר יעקב בלבו מה נורא המקום זה הוא ביתו וכאן עולים כל התפלות לכיסא כבודו

ויאמר מכל נכסי אתן לך אחד מעשור

יהא אתה לי לאלוקים אם שלם לבית אבי אחזור

צרורות אשר שמתי סביב לראשי את חיי לשמור

אעשה מהם לשכינתך מדור

וחשבתי בלבי דברים חיי במ מאירים

יש לי ללמוד משגגותי יום ביומו וגם מימי הנעורים

צריך אני לבנות בית ה' וכל אבני מכשול יזרחו כהאורים ותומים

אצפה למלך המשיח ונקבל אותו במחולות ושירים